

פרשת כי תשא

ויתן אל משה ככליתו לדבר אותו בהר סיני שני לחות העדות.

רש"י אמר דאיו מוקדם ומאוחר בתורה. מעשה העגל קודם לצווים מלאכת המשכן ימים רבים היה, שהרי ביה' בتمוז נשתבררו הלוחות וביום היכיפוריים נתרצה הקב"ה לישראל, ולמהרתו התחללו בנדבת המשכן והוקם באחד בניסן. ומקשיים העולם דאפשר הכל היה בסדר, דהציווי של הקב"ה למשה על המשכן היה באربיעים ימים הראשונים, ואח"כ חטא ישראל בעגל, ומשה לא הגיד לישראל הציווי של מלאכת המשכן עד לאחר יום היכיפוריים שנתרצה הקב"ה לישראל.

השפטין חכמים הסביר ברש"י שמעשה העגל היה קודם לצווים המשכן,adam לא כן איך ידע משה אם נתרצה הקב"ה לישראל על מעשה המשכן לאחר שחטא בעגל. שמא לא נתרצה הקב"ה רק על נתינת הלוחות לישראל, שאמר לו בפירוש פסל לך שני לוחות אבניים כבראשוניים אבל לעשوت המשכן דהוי חיבת יתרה שמא לא נתרצה הקב"ה לזה.

המלכה של שלמה הוסיף דאיו לומר דההקב"ה נותן ציוויו למשה קודם העגל, ולאחר שחטא בעגל אמר לו עוד בלוחות שניית שנתרצה גם לבני המשכן. adam כן למה אמר הציווי למשה בארביעים ימים הראשונים, הלא ידע הקב"ה שבני ישראל יתחטאו בעגל והוא צריך לומר הציווי עוד הפעם למשה. ואין להקשות דא"כ למה הביא הקב"ה למשה רבינו לוחות הראשונות הלא ידע שנשתברנו, דהיה צריך לזה שעל ידי זה נעשה רשות בכלל ישראל ויחזרו בתשובה. משא"כ במצווי המשכן אין כאן סברא שהקב"ה מצווה משה שני פעמיים. א"מ מוכರח שאין מוקדם ומאוחר בתורה ומעשה העגל היה קודם לצווים מלאכת המשכן.

והנה, החנוכת התורה רצתה לתרץ ע"ז מההמדרש דאמר שבשביל שאמר משה מחני נא מספרק נמחק שמו בפרשת תצוה. ולפ"ז שפור מיושב הקושיה, דע"כ הוצרך רש"י לומר דאיו מוקדם ומאוחר בתורה. Dai נימא דהציווי של מלאכת המשכן היה קודם למעשה העגל א"כ עדיין לא אמר מחני נא בפרשת תצוה, שמעשה העגל هو בפרשת כי תשא, ולמה לא הזכיר שמו בפרשת תצוה דהוי ציווי של מלאכת המשכן. אלא ע"כ דמעשה העגל היה קודם.

עוד י"ל, DIDOU שהmeshken הוי כפרה על חט העגל, וא"כ לא היה מקום לצוות משה על המשכן עד אחר שחטא ישראל בעגל, וממילא מוכרחה שמעשה העגל היה קודם ואין מוקדם ומאוחר בתורה.

והנה, רש"י בפרק לג, פסוק י"א אמר שביום היכיפוריים נתרצה הקב"ה לישראל בשמה ובלב שלם, ומסר למשה לוחות האחוריות וירד, והתחליל לצוואתו על מלאכת המשכן. והיינו כמו שאמרנו, שציווי המשכן למשה היה אחר מעשה העגל. אבל יש גירסה והתחילה לצוואותם על מלאכת המשכן, והיינו משה לכל ישראל, ולפ"ז ממשמעו שציווי למשה היה קודם למעשה העגל, ולאחר מעשה העגל ירד משה ומצווה לכל ישראל על מלאכת המשכן.etz"ע גירסה זו.